Navodilo za uporabo

Vankomicin Viatris 500 mg prašek za raztopino za infundiranje
Vankomicin Viatris 1000 mg prašek za raztopino za infundiranje
vankomicin

Pred začetkom uporabe zdravila natančno preberite navodilo, ker vsebuje za vas pomembne podatke!
- Navodilo shranite. Morda ga boste želeli ponovno prebrati.
- Če imate dodatna vprašanja, se posvetujte z zdravnikom, farmacevtom ali medicinsko sestro.
- Zdravilo je bilo predpisano vam osebno in ga ne smete dajati drugim. Njim bi lahko celo škodovalo, čeprav imajo znake bolezni, podobne vašim.
- Če opazite kateri koli neželeni učinek, se posvetujte z zdravnikom, farmacevtom ali medicinsko sestro. Posvetujte se tudi, če opazite katere koli neželene učinke, ki niso navedeni v tem navodilu. Glejte poglavje 4.

Kaj vsebuje navodilo

1. Kaj je zdravilo **Vankomicin Viatris** in za kaj ga uporabljamo
2. Kaj morate vedeti, preden boste uporabili zdravilo **Vankomicin Viatris**
3. Kako uporabljati zdravilo **Vankomicin Viatris**
4. Možni neželeni učinki
5. Shranjevanje zdravila **Vankomicin Viatris**
6. Vsebina pakiranja in dodatne informacije

1. Kaj je zdravilo Vankomicin Viatris in za kaj ga uporabljamo

Vankomicin je antibiotik, ki pripada skupini antibiotikov, imenovanih "glikopeptidi". Vankomicin učinkuje tako, da uniči nekatere bakterije, ki povzročajo okužbe.
Iz praška vankomicina se pripravi raztopina za infundiranje ali peroralna raztopina.

Vankomicin uporabljamo pri vseh starostnih skupinah z infundiranjem za zdravljenje naslednjih resnih okužb:
- okužb kože in podkožnih tkiv,
- okužb kosti in sklepov,
- okužbe pljuč, ki se imenuje "pljučnica",
- okužbe notranje ovojnice srca (endokarditis) in preprečevanje endokarditisa pri bolnikih s tveganjem pri večjih kirurških posegih,
- okužbe krvi, povezane z okužbami, navedenimi zgoraj.

Vankomicin se lahko uporablja peroralno pri odraslih in otrocih za zdravljenje okužbe sluznice tankega in debelega črevesa s poškodbami sluznice (psevdomembranski kolitis), ki ga povzroča bakterija *Clostridium difficile*.

2. Kaj morate vedeti, preden boste uporabili zdravilo Vankomicin Viatris

Ne uporabljajte zdravila Vankomicin Viatris
- če ste alergični na vankomicin ali katero koli sestavino tega zdravila (navedeno v poglavju 6).

Opozorila in previdnostni ukrepi
Po injiciranju vankomicina v oči so poročali o resnih neželenih učinkih, ki lahko vodijo do izgube vida.

Pred začetkom uporabe vankomicina se posvetujte z zdravnikom, farmacevtom ali medicinsko sestro, če:
- ste imeli v preteklosti alergijsko reakcijo na teikoplanin, ker bi to lahko pomenilo, da ste alergični tudi na vankomicin,

- imate motnje sluha, zlasti če ste starejši (morda boste med zdravljenjem potrebovali preiskave sluha),
- imate bolezen ledvic (med zdravljenjem bodo delali preiskave krvi in ledvic),
- prejemate vankomicin za zdravljenje driske, povezane z okužbo s *Clostridium difficile*, preko infuzije, namesto peroralno,
- so se vam po uporabi vankomicina kadarkoli pojavili hud kožni izpuščaj ali luščenje kože, mehurji in/ali razjede v ustih.

Poročali so o resnih kožnih reakcijah, vključno s Stevens-Johnsonovim sindromom, toksično epidermalno nekrolizo, reakcijo na zdravilo z eozinofilijo in sistemskimi simptomi (DRESS) ter akutno generalizirano eksantemsko pustulozo (AGEP), ki so se pojavile v povezavi z zdravljenjem z vankomicinom. Če opazite katerikoli simptom, opisan v poglavju 4, prenehajte z jemanjem vankomicina in takoj poiščite zdravniško pomoč.

Pri zdravilu Vankomicin Viatris so poročali o znakih alergijske reakcije na to zdravilo, vključno s težavami z dihanjem in bolečinami v prsih. Če opazite katerega od teh znakov, nemudoma prenehajte uporabljati zdravilo Vankomicin Viatris in se obrnite na zdravnika ali urgentno zdravstveno službo.

Posvetujte se z zdravnikom, bolnišničnim farmacevtom ali medicinsko sestro med zdravljenjem z vankomicinom, če:
- prejemate vankomicin že dalj časa (morda vam bodo med zdravljenjem opravili preiskave krvi, jeter in ledvic),
- se vam med zdravljenjem pojavijo kožne reakcije,
- se vam pojavi huda ali dalj časa trajajoča driska med ali po uporabi vankomicina, se nemudoma posvetujte z zdravnikom. To so lahko znaki vnetja črevesa (psevdomembranski kolitis), ki se lahko pojavi po zdravljenju z antibiotiki.

Otroci
Vankomicin se bo uporabljal še posebej previdno pri nedonošenčkih in dojenčkih, ker njihove ledvice še niso povsem razvite in lahko kopičijo vankomicin v krvi. Pri tej starostni skupini so lahko potrebne preiskave krvi za spremljanje ravni vankomicina v krvi.

Sočasna uporaba vankomicina in anestetikov je bila povezana s kožno pordelostjo (eritem) in alergijskimi reakcijami pri otrocih. Podobno lahko sočasna uporaba z drugimi zdravili, kot so aminoglikozidni antibiotiki, nesteroidna protivnetna in protirevmatična zdravila (NSAID, kot je ibuprofen) ali amfotericin B (zdravila za zdravljenje glivične okužbe), poveča tveganje za poškodbo ledvic, zato so lahko potrebne pogostejše preiskave krvi in ledvic.

Druga zdravila in zdravilo Vankomicin Viatris
Obvestite zdravnika ali bolnišničnega farmacevta, če jemljete ali ste pred kratkim jemali katero koli zdravilo, tudi če ste ga dobili brez recepta.

Naslednja zdravila lahko vplivajo na delovanje vankomicina, če jih jemljete sočasno z njim:
- zdravila za zdravljenje okužb, ki jih povzročajo bakterije (streptomicin, neomicin, gentamicin, kanamicin, amikacin, bacitracin, tobramicin, polimiksin B, kolistin, piperacilin/tazobaktam),
- zdravila za zdravljenje tuberkuloze (viomicin),
- zdravila za zdravljenje glivičnih okužb (amfotericin B),
- zdravila za zdravljenje raka (cisplatin)

ter
- zdravila za sproščanje mišic med anestezijo in
- anestetiki (če boste dobili splošno anestezijo).

Če dobivate vankomicin hkrati z drugimi zdravili, vam bo zdravnik morda večkrat odvzel vzorce krvi za preiskave ter po potrebi prilagodil odmerek vankomicina.

Nosečnost in dojenje

Če ste noseči ali načrtujete zanositev, to povejte zdravniku. Vankomicin se daje med nosečnostjo samo, če je to nujno potrebno.

Povejte svojemu zdravniku, če dojite, saj vankomicin prehaja v materino mleko v majhnih količinah in lahko pri dojenčku povzroči drisko. Otroka je treba skrbno spremljati glede driske.

Posvetujte se z zdravnikom ali farmacevtom, preden vzamete to zdravilo.

Vpliv na sposobnost upravljanja vozil in strojev
Vankomicin nima vpliva ali ima zanemarljiv vpliv na sposobnost vožnje in upravljanja strojev.

3. Kako uporabljati zdravilo Vankomicin Viatris

Ko boste v bolnišnici, vam bo zdravilo Vankomicin Viatris dajalo medicinsko osebje. Zdravnik vam bo predpisal, koliko zdravila boste dobili vsak dan in kako dolgo bo trajalo zdravljenje.

Odmerjanje
Odmerek, ki ga boste prejeli, je odvisen od:
- starosti,
- telesne mase,
- vrste okužbe,
- delovanja ledvic,
- sluha in
- drugih zdravil, ki jih morda jemljete.

Intravenska uporaba
Odrasli in mladostniki (12 let in starejši)
Odmerek bodo izračunali glede na vašo telesno maso. Običajni odmerek za infundiranje je 15 mg/kg do 20 mg/kg telesne mase. Običajno se odmerke daje na vsakih 8 do 12 ur. V nekaterih primerih se bo morda zdravnik odločil za začetni odmerek do 30 mg/kg telesne mase. Največji dnevni odmerek ne sme preseči 2 g.

Uporaba pri otrocih

Otroci, stari od enega meseca do manj kot 12 let
Odmerek bo izračunan glede na otrokovo telesno maso. Običajni odmerek za infundiranje je 10 mg/kg do 15 mg/kg telesne mase. Običajno se daje vsakih 6 ur.

Nedonošenčki in novorojenčki (0 do 27 dni)
Odmerek bo izračunan glede na postmenstrualno starost (čas, ki je pretekel med prvim dnem zadnje menstruacije in rojstvom (gestacijska starost) plus čas, ki je pretekel po rojstvu (poporodna starost)).

Starejši bolniki, nosečnice in bolniki z motnjami v delovanju ledvic, vključno s tistimi na dializi, morda potrebujejo drugačen odmerek.

Peroralna uporaba
Odrasli in mladostniki (stari od 12 do 18 let)
Priporočeni odmerek je 125 mg na vsakih 6 ur. V nekaterih primerih se lahko zdravnik odloči za večji odmerek, do 500 mg na vsakih 6 ur. Največji dnevni odmerek ne sme preseči 2 g.
Če ste že prej imeli druga bolezenska stanja (okužbe sluznice), boste morda potrebovali drugačen odmerek in drugačno trajanje zdravljenja.

Uporaba pri otrocih
Novorojenčki, dojenčki in otroci, stari manj kot 12 let

Priporočeni odmerek je 10 mg/kg telesne mase. Običajno se daje vsakih 6 ur. Največji dnevni odmerek ne sme preseči 2 g.

Kako boste prejeli zdravilo
Intravenska infuzija pomeni, da teče zdravilo iz infuzijske steklenice ali vreče skozi cevko v eno od žil in v telo. Zdravnik ali medicinska sestra vam bosta dala vankomicin vedno v žilo in nikdar v mišico.
Zdravilo Vankomicin Viatris boste prejemali v žilo, vsaj 60 minut.

Če prejmete zdravilo zaradi zdravljenja bolezni prebavil (tako imenovani *psevdomembranski kolitis*), ga je potrebno vzeti kot raztopino za peroralno uporabo (zdravilo boste zaužili).

Trajanje zdravljenja
Trajanje zdravljenja je odvisno od okužbe in lahko traja nekaj tednov.

Trajanje zdravljenja je lahko drugačno pri vsakem bolniku in je odvisno od bolnikovega odziva na zdravljenje.

Med zdravljenjem boste morda imeli krvne preiskave, lahko vas prosijo, da prinesete vzorce urina in morda boste opravili preizkuse sluha, da bi ugotovili morebitne neželene učinke.

Če ste uporabili večji odmerek zdravila Vankomicin Viatris, kot bi smeli
Ker boste to zdravilo prejemali v bolnišnici, je zelo malo verjetno, da boste dobili prevelik odmerek. Če ste v dvomu, vsekakor takoj obvestite zdravnika ali medicinsko sestro.

Če imate dodatna vprašanja o uporabi zdravila, se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.

4. Možni neželeni učinki

Kot vsa zdravila ima lahko tudi to zdravilo neželene učinke, ki pa se ne pojavijo pri vseh bolnikih.

Vankomicin lahko povzroči alergijske reakcije, čeprav so hude alergijske reakcije (anafilaktični šok) redke. Nemudoma poiščite zdravniško pomoč, če se vam nenadoma pojavi piskajoče dihanje, oteženo dihanje, pordelost zgornjega dela telesa, izpuščaj ali srbečica.
Privzem vankomicina iz prebavil v telo je zanemarljiv. Če pa imate vnetno bolezen prebavil, še posebej če imate hkrati tudi motnje v delovanju ledvic, lahko pride do podobnih neželenih učinkov kot pri vankomicinu, ki ga dobite v obliki infuzije.

Prenehajte z jemanjem vankomicina in takoj poiščite zdravniško pomoč, če opazite kateregakoli od naslednjih simptomov:
- Pordele lise na koži v obliki tarče ali kroga, ki so ploščate in se pojavijo na trupu ter imajo pogosto mehurje v sredini, luščenje kože, razjede v ustih, grlu, nosu, na spolovilu in očeh. Pred pojavom teh resnih kožnih izpuščajev lahko nastopijo zvišana telesna temperatura in gripi podobni simptomi (Stevens-Johnsonov sindrom in toksična epidermalna nekroliza).
- Razširjen izpuščaj, visoka telesna temperatura in povečane bezgavke (sindrom DRESS ali sindrom preobčutljivosti na zdravilo).
- Rdeč, luskast razširjen izpuščaj s podkožnimi izboklinami ter mehurji, ki ga spremlja zvišana telesna temperatura, ki se pojavi na začetku zdravljenja (akutna generalizirana eksantemska pustuloza).
- Bolečina v prsih, ki je lahko znak potencialno hude alergijske reakcije, imenovane Kounisov sindrom.

Neželeni učinki zdravila Vankomicin Viatris so:

Pogosti neželeni učinki (pojavijo se lahko pri največ 1 od 10 bolnikov)
- znižanje krvnega tlaka
- zasoplost, glasno dihanje (visoki piski kot posledica oviranega pretoka v zgornjih dihalnih poteh)
- izpuščaj in vnetje ustne sluznice, srbenje, srbeč izpuščaj, koprivnica

- težave z ledvicami, ki jih lahko odkrijemo s krvnimi testi
- pordelost zgornjega dela telesa in obraza, vnetje žil
- povečanje jetrnih encimov

Občasni neželeni učinki (pojavijo se lahko pri največ 1 od 100 bolnikov)
- začasna ali trajna izguba sluha

Redki neželeni učinki (pojavijo se lahko pri največ 1 od 1000 bolnikov)
- zmanjšanje števila belih krvničk, rdečih krvničk in trombocitov (krvnih celic, ki omogočajo strjevanje krvi)
- povečanje števila nekaterih belih krvničk v krvi
- izguba ravnotežja, zvenenje v ušesih, omotica
- vnetje krvnih žil
- siljenje na bruhanje (navzea)
- vnetje ledvic in odpoved ledvic
- bolečina v mišicah prsnega koša in hrbta
- povišana telesna temperatura, mrzlica

Zelo redki neželeni učinki (pojavijo se lahko pri največ 1 od 10 000 bolnikov)
- nenaden pojav hude alergijske kožne reakcije z nastankom kožnih mehurjev ali luščenjem kože. To lahko spremljajo povišana telesna temperatura in bolečine v sklepih.
- srčni zastoj
- vnetje črevesa z bolečinami v trebuhu in drisko, ki lahko vsebuje kri

Neznana pogostnost (pogostnosti iz razpoložljivih podatkov ni mogoče oceniti)
- bruhanje, driska
- zmedenost, zaspanost, pomanjkanje energije, zatekanje, zastajanje tekočine, manj pogosto uriniranje
- izpuščaj z oteklino ali bolečino za uhlji, v vratu, dimljah, pod brado in pazduhami (otečene bezgavke), nenormalni izvidi krvi in delovanja jeter
- izpuščaj z mehurji in povišana telesna temperatura
- prekomerna razgradnja rdečih krvnih celic, ki povzroča utrujenost in bledo kožo (hemolitična anemija)

Poročanje o neželenih učinkih
Če opazite katerega koli izmed neželenih učinkov, se posvetujte z zdravnikom, farmacevtom ali medicinsko sestro. Posvetujte se tudi, če opazite neželene učinke, ki niso navedeni v tem navodilu. O neželenih učinkih lahko poročate tudi neposredno na:

Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke
Sektor za farmakovigilanco
Nacionalni center za farmakovigilanco
Slovenčeva ulica 22
SI-1000 Ljubljana
Tel: +386 (0)8 2000 500
Faks: +386 (0)8 2000 510
e-pošta: h-farmakovigilanca@jazmp.si
spletna stran: www.jazmp.si

S tem, ko poročate o neželenih učinkih, lahko prispevate k zagotovitvi več informacij o varnosti tega zdravila.

5. Shranjevanje zdravila Vankomicin Viatris

Zdravilo shranjujte nedosegljivo otrokom!

Tega zdravila ne smete uporabljati po datumu izteka roka uporabnosti, ki je naveden na viali in škatli poleg oznake "EXP". Rok uporabnosti zdravila se izteče na zadnji dan navedenega meseca.

Prašek: za to zdravilo niso potrebni posebni pogoji za shranjevanje.

Stabilnost pripravljene raztopine in razredčenega zdravila je opisana v informacijah za zdravstveno osebje.

Zdravila ne smete odvreči v odpadne vode ali med gospodinjske odpadke. O načinu odstranjevanja zdravila, ki ga ne uporabljate več, se posvetujte s farmacevtom. Taki ukrepi pomagajo varovati okolje.

6. Vsebina pakiranja in dodatne informacije

Kaj vsebuje zdravilo Vankomicin Viatris

Učinkovina je vankomicin.

Vankomicin Viatris 500 mg prašek za raztopino
Ena viala vsebuje 500 mg vankomicina (v obliki vankomicinijevega klorida), kar ustreza 500 000 i.e.

Vankomicin Viatris 1000 mg prašek za raztopino
Ena viala vsebuje 1000 mg vankomicina (v obliki vankomicinijevega klorida), kar ustreza 1 000 000 i.e.

Druga sestavina zdravila je klorovodikova kislina za uravnavanje pH.

Izgled zdravila Vankomicin Viatris in vsebina pakiranja

Zdravilo je bel do skoraj bel ali rahlo rožnat do rumen liofiliziran prašek za raztopino za infundiranje.
Vankomicin Viatris 500 mg prašek za raztopino za infundiranje: škatla z 1, 5, 10 ali 20 vialami.
Vankomicin Viatris 1000 mg prašek za raztopino za infundiranje: škatla z 1, 5, 10 ali 20 vialami.
Na trgu morda ni vseh navedenih pakiranj.

Način in režim izdaje zdravila Vankomicin Viatris
Predpisovanje in izdaja zdravila je le na recept, zdravilo pa se uporablja samo v bolnišnicah.

Imetnik dovoljenja za promet in proizvajalci

Imetnik dovoljenja za promet:
Viatris Limited
Damastown Industrial Park,
Mulhuddart,
Dublin 15, DUBLIN,
Irska

Proizvajalci:
- BIOLOGICI ITALIA LABORATORIES S.R.L, Via Filippo Serpero, 20060 Masate (MI), Italija
- VIATRIS SANTE, 1 Rue de Turin, 69007 Lyon, Francija
- VIANEX S.A. PLANT C, 16th km Marathonos Ave., Pallini Attiki, 15351, Grčija

Zdravilo je v državah članicah Evropskega gospodarskega prostora pridobilo dovoljenje za promet z naslednjimi imeni:

Belgija:	Vancomycine Viatris 500 mg & 1 g poeder voor oplossing voor infusie
Ciper:	Vancomycin Viatris 500 mg and 1 g
Češka:	Vancomycin Viatris 500 mg, & 1 g, prášek pro přípravu infuzního roztoku
Danska:	Vancomycin "Viatris", 500 mg and 1000 mg, pulver til infusionsvæske, løsning

Grčija:	Vancomycin / Viatris 500 mg & 1 g powder for solution for infusion
Hrvaška:	Vankomicin Viatris 500 mg prašak za otopinu za infuziju Vankomicin Viatris 1000 mg prašak za otopinu za infuziju
Irska:	Vancomycin Viatris 500 mg, 1 g, powder for solution for infusion
Italija:	Vancomicina Mylan
Luksemburg:	Vancomycine Viatris 500 mg poudre pour solution pour perfusion Vancomycine Viatris 1 000 mg poudre pour solution pour perfusion
Norveška:	Vancomycin "Viatris", 500 mg og 1000 mg, pulver til infusjonsvæske, oppløsning
Romunija:	Vancomicină Viatris 500 mg pulbere pentru soluţie perfuzabilă Vancomicină Viatris 1000 mg pulbere pentru soluţie perfuzabilă
Slovaška:	Vancomycin Viatris 1 g and 500 mg
Slovenija:	Vankomicin Viatris 500 mg prašek za raztopino za infundiranje Vankomicin Viatris 1000 mg prašek za raztopino za infundiranje
Švedska:	Vancomycin "Viatris", 500 mg och 1000 mg, pulver till infusionvätska

Navodilo je bilo nazadnje revidirano dne 01/2026.

Svetovanje/zdravstveno izobraževanje
Antibiotike uporabljamo za zdravljenje bakterijskih okužb, pri virusnih okužbah so neučinkoviti. Če vam je zdravnik predpisal antibiotike, jih morate uporabiti izključno za vašo trenutno bolezen. Kljub zdravljenju z antibiotiki lahko nekatere bakterije preživijo ali se namnožijo. Ta pojav imenujemo odpornost: nekateri antibiotiki postanejo neučinkoviti.
Nepravilna uporaba antibiotikov povečuje odpornost bakterij. V kolikor ne boste dosledno upoštevali spodnjih priporočil, boste morda lahko celo pomagali bakterijam, da postanejo odporne ter na ta način podaljšali zdravljenje ali zmanjšali učinkovitost antibiotika.
Dosledno upoštevajte predpisano:
- odmerjanje,
- časovni razmik med odmerki,
- trajanje zdravljenja.

Da bi ohranili učinkovitost tega zdravila:
1. Antibiotike uporabljajte le, če vam jih predpiše zdravnik.
2. Natančno upoštevajte recept.
3. Ne začnite ponovno jemati antibiotikov, če vam jih ne predpiše zdravnik, tudi če želite zdraviti podobno bolezen.

Naslednje informacije so namenjene samo zdravstvenemu osebju:

Spodaj je izvleček povzetka glavnih značilnosti zdravila, ki vam je v pomoč pri uporabi zdravila Vankomicin Viatris. Pri ugotavljanju primernosti uporabe pri določenem bolniku mora biti odgovorna oseba seznanjena s povzetkom glavnih značilnosti zdravila.

NAČIN UPORABE
intravenska uporaba

Samo za intravensko infundiranje, ni za intramuskularno uporabo.

Intravensko vankomicin običajno uporabimo kot intermitentno infuzijo. Vankomicin dajemo kot počasno intravensko infuzijo, ki v žilo teče vsaj eno uro, oz. z največjo hitrostjo 10 mg/min (kar od tega traja dlje), in je primerno razredčena (vsaj 100 ml za 500 mg ali vsaj 200 ml za 1000 mg) (glejte poglavje 4.4).
Bolniki z omejenim vnosom tekočine lahko dobijo raztopino 500 mg/50 ml ali 1000 mg/100 ml, čeprav je verjetnost za neželene učinke, povezane z infundiranjem, pri večjih koncentracijah večja.

V nekaterih primerih, npr. pri bolnikih z nestabilnim očistkom vankomicina, lahko razmislimo o kontinuirani infuziji.
pH rekonstituirane raztopine je med 2,8 in 4,5.

Peroralna uporaba
Rekonstituirano in razredčeno raztopino je mogoče uporabiti tudi peroralno. Po redčenju ga lahko bolnik spije, ali pa se ga dovede preko nazogastrične sonde.

Terapevtske indikacije za intravensko in peroralno uporabo so različne. Načina aplikacije nista zamenljiva.

RAVNANJE Z ZDRAVILOM

Priprava raztopine za infundiranje
Za zdravilo Vankomicin Viatris 500 mg: raztopite vsebino ene viale v 10 ml vode za injekcije.
Za zdravilo Vankomicin Viatris 1000 mg: raztopite vsebino ene viale v 20 ml vode za injekcije.
1 ml rekonstituirane raztopine vsebuje 50 mg vankomicina.

Rekonstituirano raztopino je treba nadalje razredčiti. Primerna sredstva za redčenje so voda za injekcije, 50 mg/ml (5 %) raztopina glukoze ali 9 mg/ml (0,9 %) raztopina natrijevega klorida.

Odvisno od načina uporabe je potrebno nadaljnje redčenje:
- Intermitentna infuzija:

Rekonstituirano raztopino, ki vsebuje 500 mg vankomicina (50 mg/ml), je treba nadalje razredčiti z najmanj 100 ml sredstva za redčenje (do 5 mg/ml).
Rekonstituirano raztopino, ki vsebuje 1000 mg vankomicina (50 mg/ml), je treba nadalje razredčiti z najmanj 200 ml sredstva za redčenje (do 5 mg/ml).
Želeni odmerek dajemo z intravensko infuzijo, s hitrostjo največ 10 mg/min, vsaj 60 minut.
- Kontinuirana infuzija:

1 g ali 2 g vankomicina, kar ustreza 2 do 4 vialam rekonstituirane raztopine, je mogoče dodati v večjo količino sredstva za redčenje, da se želeni dnevni odmerek infundira 24 ur.

Obstojnost razredčene raztopine:
Kemična in fizikalna stabilnost raztopine, pripravljene za uporabo (z zgoraj omenjenimi sredstvi za redčenje) je bila dokazana za 48 ur pri 25 °C in do 96 ur pri 2 °C – 8 °C.
Z mikrobiološkega stališča je treba pripravljeno raztopino za infuzijo uporabiti takoj.
Če zdravilo ni uporabljeno takoj, je za trajanje in pogoje shranjevanja odgovoren uporabnik. Običajno je mogoče 24-urno obdobje shranjevanja pri 2 °C – 8 °C podaljšati samo, če je bila raztopina za infundiranje pripravljena pod nadzorovanimi in validiranimi aseptičnimi pogoji.

Pred aplikacijo je treba rekonstituirano in razredčeno raztopino vizualno pregledati in ugotoviti morebitno prisotnost delcev ali spremembo barve. Uporabimo lahko samo raztopino, ki je bistra, brezbarvna in ne vsebuje vidnih delcev.

Priprava peroralne raztopine
Po začetni rekonstituciji raztopine v viali se količina raztopine, ki jo je treba uporabiti, vzame iz viale z uporabo graduirane napolnjene injekcijske brizge, opremljene z iglo, jo prenese v steklenico ali otroško stekleničko in razredči s 30 ml vode neposredno pred dajanjem.

Odstranjevanje
Viale so samo za enkratno uporabo. Neuporabljeno zdravilo je treba zavreči.
Neuporabljeno zdravilo ali odpadni material zavrzite v skladu z lokalnimi predpisi.